

РЕШЕНИЕ

№ 9603

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11495** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от „ЛОЗА-ДП“ ООД, чрез адв. П., срещу решение № 3378/10.09.2025г. по АНД № 20241110216180/2024г. на СРС, 1 състав, с което е потвърдено издадено срещу касатора Наказателно постановление № СО-1-Ю-24-25КС-339/14.10.2024г. на заместник – кмет на Столична община, упълномощен със заповед СОА24-РД09-584/10.01.2024г. на кмета на СО.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно, тъй като е постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Поддържа възражението си, че оспореното НП е издадено след изтичане на законоустановения срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, като СРС е следвало да констатира този факт и да отмени НП. Поддържа и, че не са налице материалноправните основания за ангажиране отговорността на дружеството за нарушение на посочената в НП норма от наредбата на Столичния общински съвет. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде отменено.

Касационната страна – Заместник-кмет на Столична община, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните

пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното: СРС е сезиран с редовна и допустима жалба подадена от „ЛОЗА-ДП“ ООД срещу цитираното по-горе наказателно постановление, с което на основание чл.26, ал.7 от Наредбата за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общински имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищни сгради на територията на Столична община – Наредбата, на „ЛОЗА-ДП“ ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1000 лева, за нарушение на чл.15, т.8 от Наредбата. Наказателното постановление е издадено за това, че при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат на 08.02.2024г. на строителен обект: „Жилищна сграда с магазин, офис, подземни гаражи и подземен трафопост“, в УПИ XI-2827, 2915, 2916, кв.85, м. „Д. 1“, са констатирани, че „ЛОЗА-ДП“ ООД, е ползвало не по предназначение общински имот предназначен за общо ползване - на терен на вход-изход на обекта са били разположени строителен фургон, арматура и позициониран автокран, без получено предварително разрешение по съответния ред – нарушение на чл.15, т.8 от Наредбата.

От приетите пред СРС писмени доказателства се установява, че за резултатите от проверката служителите на Столичен инспекторат са съставили Констативен протокол от 08.02.2024г., връчен на техническия ръководител на строителния обект. Съставен е Акт № 24-25КС-339 от 20.03.2024г. за установяване на нарушението, който е връчен на представител на „ЛОЗА-ДП“ ООД на 24.04.2024г., като получаването е удостоверено със саморъчен подпис. Срещу констатациите в АУАН не е подадено писмено възражение.

В разпита си пред СРС, свидетелката А. А. А. признава обстоятелството, че в хода на проверката от служители на СО е установено, че строителният фургон е навлязъл в общински имот. Сочи, че това е станало неволно от тяхна страна, тъй като не са знаели, че строителната техника е навлязла в съседния имот. Свидетелства, че след като се установило нарушението потърсили представители на Столична община и по надлежния ред заплатили и получили Разрешение за временно ползване на общински терен по време на строителство - № 06/26.04.2024г., за времето от 01.05.2024г. до 31.07.2024г. – приложено към делото.

Въз основа на писмените доказателства и свидетелските показания, в това число и на извършилата проверката Н. Д. Н., правилно и обосновано СРС е приел за установена по делото фактическата обстановка описана в НП, а именно че по време на извършване на строителството, „ЛОЗА-ДП“ ООД е ползвало общински имот, като е разположило върху него строителен фургон, арматура и позициониран автокран, без да е получено предварително разрешение по съответния ред за това.

Правилен и законосъобразен е и изводът на СРС, че така установената фактическа обстановка обуславя ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора на основание чл.26, ал.7 от цитираната по-горе Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общински имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищни сгради на територията на Столична община, заради нарушение на забраната по чл.15, т.8. Цитираната норма забранява ползването не по предназначение на общински имоти и/или имущество, предназначени за общо ползване, освен в случаите на получено предварително съгласуване или разрешение по съответния ред, като санкцията за нарушението в действащата към момента редакция на чл.26, ал.7 от Наредбата, предвижда санкция в размер от 1000 лева до 1500 лева. Обстоятелството, че санкционираното дружество е ползвало общински имот – разполагайки строителни материали и техника върху него, е безспорно установено, а и се признава от представител на касатора. Дали общинският имот е бил ограден или по друг начин означен, е без значение за отговорността на дружеството, което е длъжно да извършва

строителните дейности само в рамките на УПИ, за който му е разрешено строителство. Ползването на съседни имоти за тези дейности, в това число частна или общинска собственост, става само с разрешение на собственика, а липсата на такова когато се касае за общинска собственост, е санкционирано с административно-наказателна отговорност с цитираните по-горе норми от Наредбата на СОС. В тази връзка и законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството на соченото основание.

По отношение на санкцията същата е наложена в минимален размер, поради което е и правилно определена.

Издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице, като и обстоятелствата не се оспорват.

Правилен и законосъобразен е изводът на СРС, че НП е издадено в рамките на законоустановения срок по чл.34, ал. 3 ЗАНН. С Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г. на ВКС по тълк. дело № 1/2014г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС, е прието, че Сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни, като разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. В тази връзка, действително давностният срок е започнал да тече с издаване на АУАН на 20.03.2024г., но срокът е прекъснат на основание чл.81, ал.2 НК, с връчване на АУАН на нарушителя – на 24.04.2024г. От тази дата, след прекъсване на давността е започнал да тече нов срок по чл.34, ал.3 ЗАНН за издаване на НП, който не е изтекъл към датата на оспореното НП – 14.10.2024г. Не е изтекъл и абсолютният давностен срок по чл.81, ал.3 НК, с оглед на което е правилен и законосъобразен изводът на СРС, че административнонаказателната отговорност на „ЛОЗА-ДП“ ООД, за установеното с АУАН № 24-25КС-339 от 20.03.2024г. нарушение, не се е погасила по давност.

Предвид горното, настоящият състав при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноски за касационното производство има АНО, но такива не следва да се присъждат, тъй като не се претендират.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3378/10.09.2025г., постановено по АНД № 20241110216180/2024г. на СРС, 1 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

